

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIII. Frustra conflavit confiator, malitiæ enim eorum non sunt
consumptæ. Argentum reprobum vocate eos, quia Dominus projecit illos.
Jer. 6. v. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXIII.

*Frustra conflagavit conflator, malitia enim eorum non sunt consumpta.
Argentum reprobum vocare eos, quia Dominus projecit illos.
Jer. 6. v. 10.*

Considera Chymistam, de quo sermo est hoc loco, esse Dominum, qui in pluribus scripturae locis isto habente representat, ut ostendat eam industriam se laborare in repurgandis hominibus à malitia sua, eà curâ & studio, quale adhibet Chymicus ad argentum in crucibulo suo purgandum. *Convertam manum meam ad te, & exiguam ad purum scoriam tuam. Ita. 1. v. 20.* si nôsse velis, quodnam sit illud Crucibulum, quo utitur Dominus; Tribulatio est, *Caminus humiliationis. Eccl. 2. v. 5.* cum nihil sanè sit aptius ad reformandos mores jam depravatos. *Cum feceris iudicia tua in terrâ, iustitiam descendent habitatores orbis. Ps. 26. v. 9.* si nec illa juvet, irritus est labor, & ideo hoc est, quod verbis ad eò tremens hoc loco queritur Dominus, nempe frustra consumpsisse artem suam maximam in favorem reproborum. *Frustra conflagavit conflator.* quibus nec ardor foci profuit, medium facillè fortissimum. *Vane fortitudinem meam consumpsi. Ps. 49. v. 4.* O quantam habes vitiam timendi, si fortè videas te esse de numero illorum, qui in pœnis properet peccata sua inhiectis à DEO, in ingominis, in infirmitatibus, in casibus incautus non modò non emendantur,

sed perveniunt magis. Hoc signum est probabilissimum reprobationis, quia Dominus fortitudinem suam sine utilitate consumpsit: *Frustra conflagavit conflator.*

2. Considera hoc summum planè esse prodigium, priùs consumi, ut sic loquar, fortitudinem Divinam, quæ hominem percutit, quàm malitiam hominis, qui percutitur. & ita tamen est. *Malitia eorum non sunt consumpta.* unde apparet, quanta sit vis arbitrij tui liberi, quia fatigare demum DEUM potes, totum intentum in purgandâ illâ scoriâ, quæ te depravat. & ideo nota, quomodo loquatur Prophetæ: *malitia eorum, inquit, non sunt consumpta.* non ait: *rubigo eorum:* quia rubigo magnum est malum argenti, sed prorsus extrinsecus adhaerens, & ideo demum aufertur, & ita aufertur, ut argentum fiat purissimum: *Aufer rubiginem de argento, & egreditur vas purissimum.* Prov. 25. v. 4. sed non ita malitia. Malitia est defectus ille internus, quem in venis suis habet argentum: & hic nunquam tollitur. quia vitium est argenti non solum rubiginosi sed mali. Idem puta accidere in casu nostro. si peccatum quasi foris nascitur, provenit ex vi illiciorum extrin-

Ecc 2

trin-

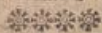
trinfecus advenientium, nempe à malis socijs, pravis commercijs, molestis suggestionibus inimici. tunc instar rubiginis est, adest quidem, sed quasi foris adharens, ut adeò spes sit tollendi. quamvis ista quoque aliquando tanta sit, ut nec ipsa tollatur: *Multo labore sudatum est; & non exiit de eà nimia rubigo ejus, neque per ignem.* Ezech. 24. v. 12. sed hic casus admodum rarus est. ordinatè rubigo cedit igni. & idcirco si DEUS te instar argenti ponat in crucibulo tribulationis sat magnæ, purgaberis. non ita, cum peccatum oritur potius ex interioribus cordis, hoc est, cum peccas ex prava dispositione voluntatis, quia peccare libet, quia delectat, quia placet tantopere, ut, si in promptu non sit occasio peccandi, eam quaras. Tunc enim verò peccatum non est jam sola rubigo, sed malitia, visceribus insita: *Prodit quasi ex adipe iniquitas eorum.* Pl. 72. v. 7. & ideo instar argenti rubiginosi te purgari perquam difficile est; quia vitium est voluntatis propensæ ad malum. quis autem ignorat *Perversus difficile corrigi?* Eccli. 1. v. 15. Oportet ergo hinc inchoare, deponendo scilicet affectum illum ad iniquitatem perversum, eam odio habendo, eam abominando. tunc etiam pro te spes erit salutis. aliàs ò quàm difficile accidet te emendari etiam in medio castigationis Divinæ. *Percussisti eos, & non doluerunt: attrivisti eos, & renuerunt accipere disciplinam.* Jer. 5. v. 3. advertisti vocem illam terribilem: *Renuerunt?* hæc est vis liberi tui arbitrii,

resistere potest etiam poenis gravibus immisissis à DEO. *Maligna non sunt consumpta.*

3. Considera ad id probum. Prophetam contra istos obdurnos pertam pronunciare damnationis ternæ sententiam, & ideo *Argentum reprobum vocare eas.* Dominus projecit illos. Argenti probum hoc est, quod purgatum est per ignem. & hinc fit, ut denique desinat affligere hos qui non emendantur nec quidem probra, inter morbos, inter calamitates, quæ propè sufficerent. Poni domando. Desinat affligere quia videt ignem fore inuitam dando argento tam pravo. *Argentum est, quod dicitur: Projectum est, non amplius haberi curam sollicitam, illud studium, quod habebatur eum illico omni lapsus plectebatur. Potius illorum suo vivere permittit: *Dimittendum desideria cordis eorum.* Jer. 17. v. 13. Et ideo vide, quare reprobis pretio haberi tribulationes, quæ immittit, eas vertendo ad emendationem tui: secus omnino illas immittere desinet: *Erudire Jerusalem forte recedat anima mea à te.* Jer. 17. v. 13. quàm tremendum hoc est genus peccationis non punire! hoc est maxime quod DEUS in hoc mundo immittit peccatori. hoc savissimum, nihilominus furoris, quia signum est manifestum illum esse projectum à Domino. *Anferetur zelus meus à te, irascar amplius.* Ezech. 16. Q*

DEUS te castigat, Zelum habet
hoc est, tui studiosus & sollicitus
& consequenter demonstrat non-
deposuisse spem te lucrandi. at
e contrario cum castigare desinit, et si
peccare, Non transiitur am-
plius, signum est te servari deteriori
incendio, nempe inferni, quò proijci-
tur argentum reprobum per modum
lecoria, non ut purgetur, sed ut ardeat
tantum: *Excoxi te sed non quasi ar-
gentum. II. 48.* Verum est, verba
illa: *proijcit illos*, hoc loco forsan di-

ci more prophetico, præteritum usur-
pando pro futuro. hoc enim sepe so-
lent Propheta, ut tantò magis exprimi-
ant certitudinem vaticinij, atque
hoc sensu idem foret dicere *proijcit*
illos, ac *proijcet illos*, scilicet in die ju-
dicij, quando illis infelicibus dicitur:
*Discedite a me maledicti in ignem æ-
ternum.* ignis enim æternus est ignis
ille unice destinatus ad uren-
dum, non ad purgan-
dum.

XXIV.

Pro Nativitate S. Joannis Baptistæ.

*Quando magnus es, humilia te in omnibus, & coram DEO inve-
nies gratiam. Eccl. 3. v. 10.*

Considera tria esse genera magno-
rum. quidam sunt magni co-
ram se, alij coram hominibus, alij co-
ram DEO. Coram seipsum magni
sunt, quicunque magni se æstimant,
ambitioni, superbi. Sed æstimant
tantum, revera non sunt magni, sed
tunc tantò sunt inferiore loco,
quanto altiore se consiliter arbitran-
tur. *Dicis, quod deus sum, & nescis,
quia tu es miser & miserabilis. Apoc.
3. v. 17.* Coram hominibus magni
sunt, qui ob suas prærogativas æsti-
mantur ab omnibus, amantur, ado-
rantur. Sed nec isti revera sunt
magni, quia non sunt Magni absolu-
te, sed tantum quoad illos, qui tales

putant, non quoad alios, qui non
putant. Et ideo ista magnitudo tri-
bus ex capitibus non est magni facien-
da. primò quia homines sepe mag-
nitudinem in eo constituunt, quod
non est nisi magnitudo fumi, hoc est,
in vanitatibus, thronis, sceptris, co-
ronis, & ideo solide non subsistit.
Deinde licet in eo constituunt, quod
est vera magnitudo, qualis est sancti-
tas, sapientia, non semper illi tribuunt,
qui meretur, quia sepe sanctum aut
sapientem judicant, qui talis non est.
Denique etsi tribuant merenti, justam
servare nequeunt mensuram: plus
laudis illi tribuunt, qui meretur mi-
nus, & minus illi, qui amplius mere-
tur.